

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1849-03-22)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1849-03-22)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 229. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000147.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

* *Fra N. F. S. Grundtvig til Sønnen Johan.*
Khvn. 22de Marts 1849.

Kiære Johan!

Dit Brev var mig kiært, som Breve altid er fra den, vi har kiær, naar de kommer af sig selv, thi de er da en Sjælehilsen, som gjør godt, hvormeget eller hvorlidt de saa end ellers bringe med sig. Derfor skriver jeg ogsaa idag, skiøndt Tiden er meget knap, og jeg ikke har noget andet særdeles at melde. Jeg seer, Du følger Forhandlingerne paa Rigsdagen, men ikke med nogen Fyldestgørelse, og det gaaer naturligvis mig ligedan, men da jeg aldrig har ventet mere af Rigsdagen end jeg har mødt, saa gjør det til Lykke ikke det nedslaaende Indtryk paa mig. Det er et efter Omstændighederne nødvendigt Skuespil, hvori jeg frivillig har paataget mig at spille med paa det Vilkaar ei at skulle spille andre end mig selv, og da det immer har staaet tvivlsomt for mig, hvor vidt, jeg vilde faa Lov til at nyde denne min utabelige, min værgeløse Ret, saa skiønner jeg paa at den dog i det hele uden Knur er blevet mig indrømmet, og har Gud skee Lov! den Tro, at selv naar vi synes kun at være Skuespillere, saa føles det dog, naar vi er Mennesker og Mænd, som vil noget godt, veed hvad vi vil og tør hvad vi skal, og at denne Følelse ingenlunde er ufrugtbar, fordi den, som alt hvad der skal føde noget Menneskeligt, bærer længe iløn paa sit Foster!

I Grunden har jeg da, som i det hele altid, et godt Haab, og langt mere Dristighed til at sige og gjøre, hvad jeg anseer for godt og gavnligt end nogensinde før, og Resten staaer i Guds Haand, eller rettere, da Alt staaer i Guds Haand, og jeg alt har endeel deraf, saa regner jeg sikkert paa Resten. Nu, Hans Kraft og Velsignelse være ogsaa med dine Tanker og din Gierning, med Dannehæren og Danmarks Fremtid.

Moder hilser kiærligst

med Fader
Grundtvig.